

Dag van het Kind

20-11-2020

In de aanloop naar De dag van het Kind op vrijdag 20 november willen wij u vragen om stil te staan bij de wereld van het Kind vandaag. Wij uiten onze ernstige bezorgdheid over het welbevinden van kinderen in Nederland als gevolg van de maatregelen die inmiddels 9 maanden voortduren in het alledaagse leven en op de scholen van kinderen. In toenemende mate zien wij in onze praktijken, op scholen en thuis, hoe bezorgd, verdrietig, gespannen en angstig kinderen momenteel in het leven staan.

Een kleine greep uit hun leven: Kinderen en jongeren lopen leerachterstanden op in het onderwijs, kinderen en jongeren voelen zich eenzaam als gevolg van het online les volgen thuis. Kinderen in het basisonderwijs en middelbaar onderwijs hebben regelmatig te maken met onderwijzers die in quarantaine moeten waardoor zij over andere klassen worden verdeeld of thuis moeten blijven. Kinderen in het VO wordt verzocht afstand te houden van volwassenen. Kinderen in het VO worden op scholen verplicht om mondkapjes te dragen wat angst oproept. Verschillende onderzoeken wijzen uit dat het dragen van mondkapjes schadelijk is voor de gezondheid. Jongeren in het HBO en op universiteiten krijgen bijna geheel onderwijs dat gedigitaliseerd is en waarbij de sociale contacten onder jongeren wegvallen. Kinderen maken zich zorgen om hun gezin en ervaren stress en onrust over geldzorgen en de gezondheid van hun familie en grootouders en ervaren eenzaamheid bij gebrek aan contact met hun ouders of familie. Kinderen op de basisschool worden in de ochtend door hun ouders afgezet bij het hek en gaan alleen de school in. Voor kinderen die net starten in groep 1 is het een groot gemis en creëert het onveiligheid om zonder hun ouders begeleid te worden naar de klas. Kinderen zien daarbij de relatie met professionals in het onderwijs wegvallen door de afstand die zij moeten houden van leerkrachten en docenten. Kinderen worden geacht niet naar school te komen als zij verkouden zijn. Kinderen ervaren buitensluiting als gevolg van verkoudheid en niezen. Daarnaast lijken er meer conflicten en spanningen te zijn ontstaan tussen jongeren en hun ouders. De psychisch sociale schade als gevolg van de eerste en tweede gedeeltelijke lock down komt naar voren in een groot aantal onderzoeken. Daarbij blijkt weinig oog voor de schadelijke effecten van de maatregelen op kinderen en jongeren.

Hechting ontstaat door wederzijdse reacties tussen het kind en de ouders en de meest nabije volwassenen in het leven van het kind. Dit leidt tot een emotioneel en liefdevolle relatie. Dit hechten geeft een kind een veilig gevoel, een gevoel dat het kind weet dat er iemand is op wie ze kunnen terugvallen, iemand die van ze houdt. Wie veilig gehecht is, kan goed intiem zijn en ook op eigen benen staan. De basis van een gezonde balans tussen verbondenheid en zelfstandigheid ligt in de jeugd. Van ouders en andere verzorgers krijg je wat je nodig hebt. Liefde, aandacht en zelfvertrouwen om de wereld in te gaan. Als je in een onveilige omgeving opgroeit levert dat voortdurende stress en spanning op en dat heeft negatieve gevolgen voor de ontwikkeling van kinderen, het gevoel van veiligheid en vertrouwen.

Op 20 november 1989 namen de Verenigde Naties het 'Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind' aan. Nederland volgt in 1995. In dit Kinderrechtenverdrag staan 54 artikelen met afspraken over de rechten van kinderen en jongeren tot 18 jaar. Ongeveer een derde van de wereldbevolking is kind. Kinderen zijn afhankelijk van hun ouders en verzorgers. Dat maakt kwetsbaar. Ze kunnen zichzelf nog niet goed verdedigen of beschermen. Omdat kinderen nog in ontwikkeling zijn en daarbij afhankelijk zijn van de liefde, zorg en aandacht van volwassenen is het goed dat er kinderrechten zijn. Kinderrechten zijn er voor alle kinderen. Ongeacht hoe oud ze zijn, waar ze vandaan komen en hoe ze eruit zien. Ongeacht of ze arm of rijk zijn. Gedocumenteerd zijn of niet. Een handicap hebben of niet. Alle professionals die werken met minderjarige cliënten dienen zich te houden aan het internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK). Als er meerdere

belangen in het geding zijn, dan geeft de professional voorrang aan het belang en de rechten van het kind.

In artikel 3 van het verdrag IVRK staat: Het belang van het kind staat voorop bij alle maatregelen die kinderen betreffen. Wanneer de ouders van het kind of anderen die wettelijk verantwoordelijk zijn, hun verplichtingen niet nakomen, voorziet de overheid het kind van de nodige bescherming en zorg. De overheid waarborgt dat instellingen, diensten en voorzieningen voor kinderen veilig zijn, dat er voldoende deskundige mensen werken en dat er bevoegd toezicht op is.

Artikel 4 | De overheid neemt alle maatregelen die nodig en mogelijk zijn om kinderrechten te realiseren en – via internationale samenwerking – andere landen hierin te ondersteunen.

Artikel 6 | De overheid waarborgt het recht op leven en ontwikkeling in de ruimst mogelijke mate.

Artikel 27 | Ieder kind heeft recht op een levensstandaard die toereikend is voor zijn lichamelijke, geestelijke, intellectuele, zedelijke en maatschappelijke ontwikkeling. Ouders hebben de primaire verantwoordelijkheid hiervoor te zorgen. De overheid ondersteunt ouders om hierin te kunnen voorzien, bijvoorbeeld door materiële bijstand en ondersteuning te bieden.

Zo verklaart UNICEF op 28 mei jl. dat er onvoldoende aandacht is voor de gevolgen van de coronamaatregelen voor kinderen en jongeren in Nederland en dat zij niet de onzichtbare slachtoffers mogen worden van deze crisis.

Het belang van kinderen en de rechten van het kind kunnen wij momenteel niet borgen en daarom doen wij een openbaar appel op onze beroepsverenigingen en alle professionals die werken met kinderen en ouders om zich uit te spreken over de huidige maatregelen die voortduren en schade berokkenen aan het kind. Daarnaast doen wij ook een appel op de politiek om het belang en de rechten van kinderen tijdens deze crisis in hun beleid mee te nemen.

Wij vragen vandaag aandacht voor het Kind en roepen op tot het creëren van een sociaal veilige, liefdevolle en warme omgeving die in harmonie is met de wereld om hen heen, zodat onze kinderen zich met heel hun ziel en wezen kunnen ontwikkelen. En wat kunnen wij leren van deze pansamenlevingscrisis om kinderen in een wereld op te laten groeien die daar aan beantwoordt.